

S5 OBALNI

Številka 2, Letnik VIII

Februar, 2004

GLASILO RK JADRAN S59CST in
RK PIRAN S59HIJ

Glasilo Obalnih Radioamaterjev

Uredniški odbor S5 Obalni

Glavi in odgovorni
urednik in urednik rubrike
tehničnih člankov:
Gregor, S53RA

Direktorica ekspedita:
Danijela, S57NKI

Urednik informativnih
Prispevkov:
Valter, S51VI

Tehnični urednik
Žarko, S53Z:

Tisk: Rudi, S58RU

Nekaj dni nazaj sem bil priča simpatičnemu dogodku. V Trevisu sem zvečer na dveh metrih poslušal naključni pogovor dveh radioamaterjev preko repetitorja na Učki... Pa pravi eden, da mu je nekdo rekel, kako zanimiv hobi imamo... "Ma kakšen hobi... hobi je lahko zbiranje znamk, kovancev, ali gojenje rož... radioamaterstvo je več, radioamaterstvo je ljubezen... in moraš ga vzeti s srcem..." Sicer se mi je sprva zdelo, da v zanosu malce pretirava, a je to povedal s takšnim entuziazmom, da bi mu bilo kar za verjet...

Dvajsetega marca bo letna konferenca ZRS na Ptuj. S5Obalni bo seveda poročal tudi od tam. Necenzurirano.

73 de Gregor, S53RA

HAM SPIRIT

Kljub temu, da ima letošnji februar en dan več, ga bo vsak čas konec. In potem Marec. Poln pričakovanj. Vsaj za nekatere. Kaj vse nam lahko prinese? Marsikaj ali pa tudi nič, kar je predvsem odvisno od nas samih. Nekateri so obupali, drugi še bodo, nekateri bodo dobili nov zagon. Bomo videli.

Oni dan sem v podstrešni »hobi« sobici pisal QSL-ke. Hobiju primerno je bila v tem času prižgana tudi postaja. Zanimivo je prisluhniti različnim debatam, ki se razvijajo med skupinami radioamaterjev. So prav gotovo bogat vir informacij in izkušenj o tem in onem, v glavnem s področja tehnike, računalništva, uporabe

radijskih postaj, opreme, anten... Pa ni vedno tako. Debata, ki se je tega popoldneva odvijala na bandu je zabredla v vode dnevne politike in kot taka postala primernejša za drugačen ambient. Tema je še nekoga zbadla v ušesa in prisotnim (v telegrafiji) postavil vprašanje o Ham Spiritu. Seveda brez podpisa. In nadaljevala se je debata o Ham Spiritu. Ali o tem, kaj naj bi to bilo. Glasovi v slušalkah so me spravili v nejevoljo in kaj kmalu sem pritisnil na čaroben gumbek »OFF«. Do nedavnega sem bil prepričan, da se takšni »spodrsaljaki« dogajajo le našim sosedom. Očitno sem se motil. Za vsak slučaj sem pobrskal po spominu in v daljnem letu 1976 našel radioamaterski tečaj, del katerega je bilo tudi predavanje o Ham Spiritu. V tem času dramatičnih sprememb ni bil deležen, pred vstopom v EU pa nam ga verjetno tudi ni potrebno prilagajati. Ali sem pa mogoče kaj zamudil? No ja. Določena pravila so postavljena in teh bi se morali držati. Vsi v družini.

V prejšnji številki sem pisal o aktivnostih pri sosedih ob 50-letnici nacionalne RTV, ko je bilo aktiviranih nekaj posebni klicnih znakov. Upam, da vam je uspelo katero od teh postaj poklofati ali celo osvojiti diplomu. Verjetno so bile to bolj vikend zadeve, saj jih med tednom skoraj ni bilo slišati. Pri nas je šlo mimo tudi evropsko rokometno prvenstvo, o kakšnem posebnem, priložnostnem S5 klicnem znaku pa ne duha ne sluha. Mogoče drugič.

LP in 73's Valter S51VI

RADIJSKO OKNO VI.

RAZOČARANJE NAD VODSTVOM ZRS

Od zadnje volilne konference opazujem stanje v naši zvezi, ki je, o tem sem prepričan, iz meseca v mesec slabše. Iz današnjega zornega kota se mi še vedno zdi nepojmljivo, kako so lani dirigenti dobro pripravljene, skoraj hermetično zrežirane konference poskusili s triki in nekakšnimi »proceduralnimi« zapleti onemogočiti predstavnika RK Koper in s tem nevede sprožili prve, še drobne dimne signale od tam daleč, izpod Sierra Slavnika...

Novi predsednik je na prvi pogled vnesel nekaj novega vetra v stara in utrujena jadra, a je kmalu postalo očitno, da je njegov pristop preveč »managerski«. Občutek imam, da tudi ostali fantje iz UO, NO.... niso ravno veliko (so)delovali. Izkazalo se je, da ima predsednik kaj malo posluha za radioamatersko organizacijo kot tako in moral je (bo) ugotoviti, da se s prijemi projektnega vodenja radioamaterjev pač ne da voditi... Privoščil si je (moje osebno mnenje je to) kar nekaj napak, omenil bom samo dve. Mislim, da se ne bi smelo zgoditi, da zaradi predsednikove poteze – imenujmo jo netaktna – odstopijo nekateri avtorji Radioamaterskega priročnika v ponatisu. (Beri prejšnjo številko S50 – članek S57XX) S tem je povzročil veliko škodo vsem radioamaterjem, ki bodo zaradi tega kratkega stika prišli še kasneje do že dolgo pričakovane knjige... Veseli me le dejstvo, da so avtorji pred kratkim, po nekaj skesanih intervencijah s strani HQ, vseeno našli skupni jezik in da se dela okoli priročnika vendarle nadaljujejo. Vsekakor pa bomo videli, koliko mesecev zamude pri izdaji priročnika je sprožila »netaktnost«.

Druga, menim da ravno tako huda napaka pa je njegov vzvišen, da ne rečem »pišmeuhovski« odnos do članov članov ZRS-a. (Člani ZRS-a,

tako sem bil že večkrat poučen, so klubi. Torej smo mi člani članov.) Na portalu »e-zrs« sem tudi sam sodeloval v debati o pridobivanju novih članov. Debata se je razvijala in širila, predsednikovega odziva na dogajanje, njegovega mnenja pa od nikoder. Počutil sem se (ne samo jaz) zignoriranega, zato sem začel svoja sporočila pisati v ciničnem in provokativnem tonu. Edini rezultat je bil ta, da nam je ADMIN (še dandanes ne vem, kdo se skriva za tem psevdonimom) preprosto zaklenil temo. Odprl sem novo in potem se je zgodilo tisto, kar je bilo neizbežno. Silovit val nezadovoljstva in kritike. Večkrat smo na portalu poskušali razložiti v čem je problem, a očitno ni bilo nikogar, ki bi se bil pripravljen ukvarjati z nami. Zgodili so se indijanci, neorganizirano. Pa vendar nam je uspelo nekaj zelo pomembnega. Vsem smo – v obliki, ki jo s seboj prinaša prizadetost in revolt do samovolje – povedali, kaj si mislimo o trenutnem vodstvu ZRS-a.

Indijancev ne bo več, brez skrbi.

Adi, S55M je napisal, da gre na konferenco – morda zadnjič. Jaz tudi. Če ne bo prišlo do korenitih sprememb v vodstvu ZRS-a, do spremembe odnosa do članov članov, potem bom neposredno po konferenci izstopil iz ZRS-a. Jaz se tega pač ne grem več.

Mislim tudi, da nam kakšna Zveza primorskih radioklubov ne more pomagati. Veliko razlogov imam, da menim, da ima ustanavljanje takšne organizacije v času, ko je ZRS šibka, lahko negativne posledice za vse S5 radioamaterstvo. Slovenski HAM sceni lahko pomaga samo dobro organizirana in – predvsem s strani članstva – spoštovana krovna, vseslovenska radioamaterska organizacija. Radioamaterjev nas je malo in če bi se razdrobili v dve organizaciji, bi s tem spet podčrtali tisto staro o Slovencih in pevskih zborih...

Upam, da se mi poslej ne bo treba nikoli več »iti politike« v radioamaterstvu. Dogodki so me

prignali do točke, ko bom umolknil... Sicer pa, kaj sploh godmjam. Očitno nas je veliko premalo, da bi se dalo res kaj pomembnega premakniti. Vse preveč je nezainteresiranosti, vse preveč je konformizma in vedno manj je radioamaterstva. Srečno!

p.s. Opravičujem se prijateljem SWL-om in BCL-jem. Prihodnjič bom pisal o tem, kako je – ne boste verjeli – CW še vedno prisotna v letalstvu, ja, tudi pri nas, v S5!

Vanja, S5-RS-060

SLOVO OD NOROSTI

Pride čas, ko se ozreš malce okoli sebe in se zamisliš, kaj in kako. In nenadoma ugotoviš, da je mimo morje let, odkar si navdušeno opravil prvo zvezo in evforično razlagal okolici, kako je potekala.

Potem so prišla leta, boljša oprema, več znanja, DXCC, funkcija v klubu, družina....

Prišle so konference, klubske, zvezne, kjer spoznaš nove ljudi, vidiš obraze tistih, ki si jih slišal na radijski postaji, po telefonu, jim stisnil roko, plačal kavo (ali pivo) slišal kaj novega, kaj povedal in odnesel domov lepe vtise. Kako nostalgичno, a? In to še ni vse. Klubsko življenje, ki si ga pomagal ustvariti, je bilo omembe vredno. Malo tu, malo tam, malce v klubu, malce v pizzeriji, kar naprej se je kaj dogajalo. Sprejemali smo sklepe, organizirali tekmovanja, konference, srečanja, pisali poročila, statute in še marsikaj.

V sedemnajstih letih kluba sem bil priča vsemu temu dogajanju. Doživljali smo marsikaj, ustvarili veliko, veliko tudi nismo, včasih smo se tudi skregali a smo vedno uspeli narediti, kar smo si zastavili. Kaj nas je gnalo k temu? Smo bili res toliko drugačni, mi sami in ne samo sistem, ki ga ni več. Nenazadnje kaj vraga kritiziramo ta

sistem in se nanj izgovarjamo. Pustimo ga že enkrat počivat v miru, kjerkoli je že zakopan, saj tudi novi nič kaj dobrega ne obeta.

Mi smo tisti, ki sestavljamo sistem in klub. Zato nikar ne krivimo sistem, mi smo krivi za neuspeh, tako kot smo zaslužni za uspeh. In sedaj pridemo do tistega bistva – MI. Sistem že lahko spremeniš, toda ali lahko spremeniš človeka? V vseh teh letih, ki sem jih zgoraj omenjal sem ugotovil, da ne. Ne, ne moreš ga spremeniti, razen če se sam ne

Spremeni. Lahko ga ubiješ, a to je stvar preteklosti, nekdo je že poskušal, a se ni obneslo.

Kako sem prišel do zaključka, da ga ne moreš spremeniti?

Ko sem prišel v klub, je bila mentaliteta članov, ki so odločali taka: nič delati na postaji, če nisi zaslužen za to, nič ključa od kluba, nič odločati o ničemer, skratka nič od nič. In če smo novi člani hoteli kaj doseči, smo jih morali izpodriniti. Ni jih več, so drugje, v drugih klubih ali pa so doma brez radijskega dovoljenja in članstva, kjer se mulijo in zgražajo nad našim delom (po njihovem nedelom). Preveč pametni in samozavestni so tudi odšli, ker niso mogli početi kar so hoteli. Užalili so se, ker nismo klečali pred njimi in jih prosili, naj kaj naredijo za klub, ker brez njih ne moremo živeti. Ker tega ni bilo, so odšli. Ni jih več, tudi oni so drugje, ali nikjer.

Se človek lahko spremeni? Lahko spremeni mišljenje in začne razmišljati kot nekdo drugi.

Ne? Pomislite sami. Jaz pravim, da ne. In kaj postaneš, če nočeš spremeniti mišljenja in ga prilagoditi drugim? Dinozaver. Ja, dinozaver. Vedno sem mislil, da je dinozaver žival, ki je izumrla toliko milijonov let nazaj, da nima nič opraviti s sedanostjo. In glej ga zlomka, zjutraj vstanem in se pogledam v ogledalo in vidim

dinozavra. Vidim človeka, ki noče spremeniti mišljenja, ker drugi misli drugače. In v čem nočem spremeniti mišljenja?

Sam sem pred meseci napisal članek, kjer Zvezo radioamaterjev dobesedno blatim. To sem storil zato, ker sem bil razočaran nad njenim delom. Kot član kluba in posredno član Zveze sem si vzel pravico jo

Kritizirat. Nič spomega. Ampak kritizirat pomeni povedati kaj si misliš, včasih kulturno, če kritiziraš kulturne ljudi, včasih divje, odvisno. In če nič ne dosežeš, ker si eden od mnogih in se tvoj glas ne sliši, pač tuliš naprej, dokler se ne naveličaš ali kaj dosežeš.

Ko sem začel z radioamaterstvom nisem imel nič, ne postaje, ne znanja (razen telegrafije), nisem poznal nikogar, skratka bil sem bos. In kaj imam danes? Vse kar rabim, dovolj opreme, dovolj znanja, dovoljenja, prijateljev. In če se vprašam to, kar se sprašuje večina radioamaterjev v Sloveniji: koliko mi je pri tem pomagala Zveza? Nič, ali skoraj nič. Koliko je pomagala vam? Nič? No kaj za vruga ga potem imate ta trenutek s to Zvezo? Če nam doslej nič ni pomagala in smo toliko naredili, kaj nas ovira danes? Da ni več klubskega življenja ni kriva Zveza, krivi smo sami, da ni denarja ni kriva Zveza, ker ga niti sama nima, da so na pomembnih mestih dinozavri ni Zveza kriva, ker novih ljudi ni in če so, so malce »čudni«. Se je zaradi tega treba iti primitivne izpade in to na internetu, ki ga lahko prebere vsak, tudi potencialni mlad član, po katerih tako obupno hrepenimo, in kaj si bo mislil? Tej so nori, po vsej verjetnosti, tam pa že ne grem.

Mene Zveza pri mojem delu ne ovira. Nisem zadovoljen z njo, kar sem tudi povedal, prerekal s prijatelji v klubu pa se zaradi Zveze ne bom. Nič se ne premakne? Bog pomagaj, jaz bom delal naprej, revolucij je bilo dovolj, tudi le vkup

ubogih gmajn, indijančki pa so svoj boj izgubili, zdavnaj, a vas še nič ni izučilo?

Zatorej prepuščam ta nesmiselni boj drugim. Tistim, ki v tem vidijo nek smisel,

Ker ga jaz ne vidim. Le en nasvet, če dovolite: nikar ne postanite taki, kot tisti proti katerim se borite. Ne boste? Ne vem, če ne. Kar sem opazil na zadnji konferenci kluba vse kaže, da temu ni tako.

Tako kot gospoda na Zvezi ste si tudi vi sami vzeli pravico v svoje roke. Ne morem verjeti, da se da kar tako vpisovati in izpisovati člane, določati nova pravila igre, ki ne peljejo nikamor in ki samo izkazujejo, koliko samovolje smo sposobni in nam ni mar za doseženo. Ne morem verjeti, da je prioriteta borba proti Zvezi, ker je tam nekdo, ki se mu meša, namesto da bi energijo in čas usmerili v resne težave, ki se že leta vlečejo kot jara kača in nas lahko v vsakem trenutku pokopajo. Ne morem verjeti, da se za prihodnost kluba in njegovo politiko odločata dva človeka, medtem ko za določitev članarine mora biti sklicana skupščina, ne morem verjeti.

In ker ne morem verjeti, še manj pa se spremeniti, se bom tudi jaz umaknil, tako kot so se umaknili tisti, ki so zaklepali postaje, ki so hoteli živeti na lovorikah in ki jih, resnici na ljubo, nikoli nisem pogrešal. Tako se tudi mene ne bo pogrešalo, ker nihče ni nenadomestljiv, hvala Bogu.

Vsake pesmi je enkrat konec, tako tudi moje. Postajam član na papirju, tisti ki plačuje članarino in živi od spominov. Tisti, ki pride enkrat na leto v klub in vse po vrsti pokritizira, tisti, ki nič ne naredi in misli, da vse ve. Postajam eden tistih, ki so vrgli metke v koruzo, puško pa so zadržali, nikoli se ne ve.

Delal pa bom. O ja. Doslej sem lepo delal brez Zveze, odslej bom tudi brez kluba, če pa je članarina cena za QSL biro in časopis, potem bom šel poceni skozi.

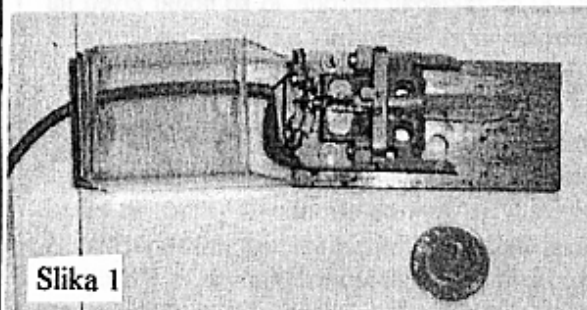
Davorin D. Tomažič, S53DT

Telegrafske ročice 11.

V prejšnji številki sva se z Gregorjem dogovorila da, zaradi obilice ostalega materiala, izpustiva 11. del člankov o tasterjih. Po enomosečnem premoru se vračajo v poglavju "Doma narejeni tasterji"

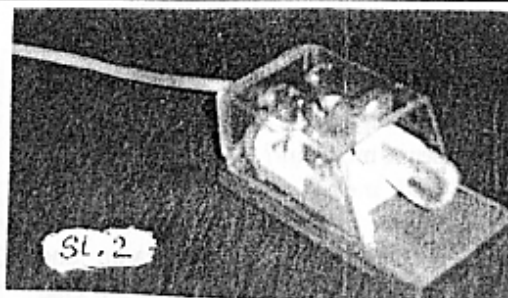
Ko sem razmišljal o poglavju "doma narejeni tasterji" sem najprej začel malo brskati po internetu. Ugotovil sem, da je število modelov doma narejenih tasterjev enako številu radioamaterjev, ki so jih naredili. Zato sem opustil iskanje. Nato mi je prišlo na misel, da bi poiskal doma narejene ročice kar v "soseski". Zato sem se odločil, da bom za ta članek uporabil doma narejene tasterje radioamaterjev, ki jih poznam; nabralo se jih je pa kar nekaj!

Torej, Žarko je v 1. številki drugega letnika (januar 98) našega časopisa objavil načrt za izdelavo enostavne ročice za elektronca, narejene iz bipolarnega releja. Seveda jo je sam izdelal, vidite pa jo na slikah 1 in 2.

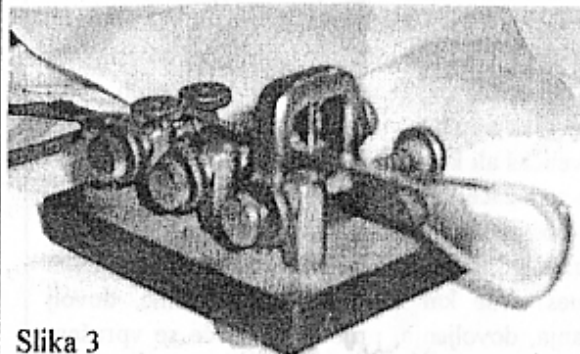

Slika 1

Seveda je Žarkovo podstrešje polno presenečenj, tako, da je poiskal še ročico za elektronca na sliki 3, ki sta jo izdelala Marjan, S58O in Silvij Mikac. Je kopija

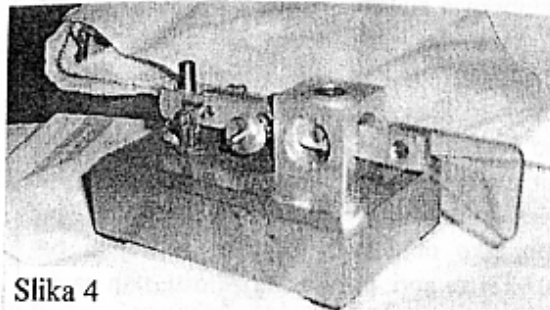

Vibroplexa, vendar malo manjša. Leta 1975 sta izdelala cca 15 kosov.

Slika 3

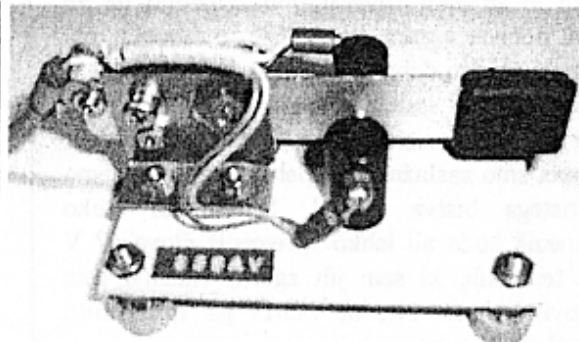
Žarko je potem našel še eno ročico za elektronca, ki je bila izdelana na Slovaškem (Slika 4) in je kasneje prešla v serijsko proizvodnjo, izdeluje jih pa obrtnik na Slovaškem, na žalost ne vem kdo.

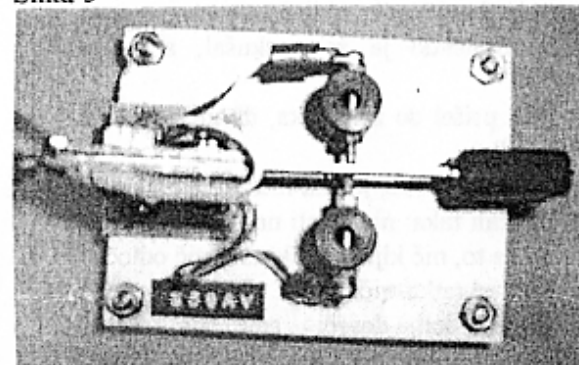
Slika 4

Na sliki 5 je ročica "one hour padle", ki jo je Vanja v eni uri izdelal v delavnici pri Rudiju, S58RU. Posebnost je, da je narejena iz kosov, ki jih je Vanja našel v dobro založeni

Rudijevi delavnici in niso bili namenjeni gradnji ročice, hi.

Slika 5

Ko sva z Vanjo enkrat obiskala Zvezdana, S51OZ v Sežani, sem v njihovih klubskih prostorih opazil nekaj doma izdelanih ročic (slika 6), seveda kot se za Kras spodobi, postavljenih na podnožje iz marmorja. Če se prav spomnim, je Zvezdan dejal, da si te ročice izdelujejo tečajniki v sežanskem radio klubu.

Na sliki 7 je ročica, ki jo je izdelal pokojni Leon, S59L in je sedaj v moji zbirki ročic. Na žalost o njeni zgodovini ne vem nič, ker sem jo dobil po Leonovi prerani smrti.

V šesti številki 8 letnika, julija 2003 pa je Žarko objavil članek o lesenem tasterju, ki so ga leta 1955 izdelovali na tečaju radio

(Nič tacga,... poznam nekatere ljudi, pri katerih je enako...)

Morške zvezde sploh nimajo možganov.
(Kot sem že rekel, poznam tudi nekaj ljudi.....)

Potem, ko sem to prebral, lahko rečem samo:
Srečni prašiči.....

Zgodbe z interneta

Obstoj in smisel delovanja naše nacionalne krovne organizacije je že nekaj časa v čolnu, ki ga premetava razburkano morje. Poslednjih nekaj mesecev ga je valovanje odneslo na odprt ocean, kjer valovi še zdaleč ne prizanašajo napakam kapitana in odgovorne posadke. Roko na srce tudi Eon in Neptun sta se prebudila in imata svoje članske prste vmes, da je voda dokončno vdrla v ladjo. Mogoče je kriv tudi sam Moby Dick, saj se ne pusti kar tako prisiliti zapustiti modro zelene globine kjer kraljujejo nizke frekvence, obenem mu ni vseeno ali bo morebiti še kakšen kit žrtev kapitana Ahaba oz. ali bo poslednji beli, tudi poslednja napaka nerazumnega dojemanja poslanstva križarke, v kar se je čolnič prelevil. Pa smo tam. Veliko polemik, slabe volje, pro et contra, jaz sem za in ti nisi, ti si za in jaz nisem. Dokončno je članstvu prekipelo. Zgodili so se Indijanci, ki jim še kako ni vseeno kam bodo vetrovi zvelikli čolnič. Ali bomo še kdaj imeli kompetentno organizacijo, ki bo znala postaviti najbolj pomembno na prvo mesto? Starejši kolega, ki ga zelo spoštujem je nekje zapisal: "Velika večina radioamaterjev verjame v ham spirit" In res je tako. In upam, si trditi, da velika večina, oz. vsi, želijo S5 radioamaterstvu dobro. Neizpodbitno dejstvo je, da so dogodki v lanskem letu le kulminacija nekaj letnega zapostavljanja izpeljave sprememb tudi znotraj organizacije same, tako programskih kot kadrovskih. Tudi program sedanjega vodstva vsebinsko ne definira kratkoročnih in dolgoročnih ciljev in aktivnosti, ki bodo zagotovile reorganizacijo po meri S5 članstva ali bolje rečeno S5 radioamaterja. In kaj povedati več kot le to, da je mogoče tudi to, da glas

radioamaterja ne pomeni veliko, da tudi 50 ali 100 glasov ne pomeni ničesar. Štejejo le glasovi RK, katerih večina v veliki meri obstaja le zaradi navdušenja posameznikov, ki jih še držijo pri življenju, zaradi tradicije in navsezadnje zaradi tega, ker morajo obstajati, da so operaterji sploh lahko člani krovne organizacije. Začaran krog. Kot ljubitelju svojega hobija mi, kakor drugim 1000im S5 radioamaterjem nikoli ni bilo težko narediti kaj za klub, zvezo ali kolega radioamaterja. Vendar prišel je čas križark in glas Indijancev, kakor tudi Moby Dickov, je prezrt. Takšne organizacije ne potrebujem in bojim se, da nas je podobnega mišljenja veliko. ZRS potrebuje nas. In še v razmišljanje vodilnim: Velikokrat slišimo, da ni prave motivacije v klubih, da so klubi odgovorni za novo članstvo, za motiviranje svojih članov in tukaj ni kaj narediti. Ne drži vode, prelaganje odgovornosti in pomanjkanje idej. Preberite si zgodbo o S5 Obalnem, o njegovem obstoju že osmo leto v kljub težavam, kadrovskim in drugim, da o denarju ne govorim, saj z denarjem sploh ni opravlja v takšnem ali drugem pomenu besede. Ali še kje v S5 obstaja glasilo

radioklubov (radioklubi so vam bližje), ki dokumentira radioamatersko zgodovino? Ne, ni delo samo posameznikov, kajti pionirji so se umaknili mlajšim in upam si trditi boljšim. Morebiti je to učna zgodba o uspešnem projektnem vodenju? Radioamater je radioamaterju radioamater po ljubezni do hobija. Nič več in nič manj

72 es Good DX de Alen, S56C

In kaj bi lahko ZRS naredila v sklopu svojega programa? Svojim članom (posrednim članom) bi morala nuditi storitve. Podajam delni razmislek o teh:

Storitve:

- Dobro vsebinsko glasilo, četudi bolj cenenege videza
- QSL biro
- Storitev nakupa tuje literature preko ZRS (izboriti popuste pri sorodnih organizacijah. Ne, ni res, da se to ne da storiti, sam sem že skoraj uspel organizirati 25% popust pri RSGB po FN 2001)
- Storitev nakupa drobne opreme, KIT kompletov

ipd (tudi anten - primer WRTC beams).

-Storitev emaila: vsak član dobi Email naslov in prostor za uporabo web Emaila.

-Pripeljati do krovnega dogovora s ponudniki internetnih storitev (ADSL) za vse radioklube po zelo ugodnih cenah

-Uradno svetovanje članom (meseno) glede odprave EMC problemov

-Storitev zavarovanja opreme: poseči v pogovore z zavarovalnicami, doseči zelo ugodne pogoje za zavarovanje radioamaterske opreme

-Organizacija nacionalnih tekmovanj (na frekvencah pa tudi QRQ ipd).

-izdajanje periodično novih diplom

Ostalo:

-Ustanoviti poseben odbor za sodelovanje z ministrstvom

-Ustanoviti odbor za odnose z javnostmi

-Zastaviti program pridobivanja donatorskih in sponzorskih sredstev od podjetij

-Redni program obiskov RK po S5, sodelovanje na njihovih konferencah

-Poenotenje vseh S5 RA portalov, povezave na domače strani operaterjev

